

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 21 januari 2003 zoals bedoeld in artikel 43 van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met zaaknummer 207.2002 van:

[   ],
wonende te [   ],
klaagster,
gemachtigde [   ],

tegen:

1. [   ],
gerechtsdeurwaarder te [   ],
2. [   ],
toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder te [   ],
beklaagden,
gemachtigde [   ].

Verloop van de procedure

Bij brief met bijlagen van 22 juli 2002 heeft [   ] namens klaagster, een klacht ingediend tegen [   ], hierna beklagde sub 1 dan wel beklagde sub 2 of gezamenlijk de gerechtsdeurwaarders.

Bij brief van 4 september 2002 hebben de gerechtsdeurwaarders een reactie gegeven op de klacht.

De klacht is behandeld ter openbare zitting van 3 december 2002.

Hiervan is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 21 januari 2003.

Gronden van de beslissing

1. De Feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- a) Bij exploit van 17 juli 2002 heeft beklagde sub 2 ten verzoeken van [ ] aan klagster een dagvaarding betekend.
- b) In de kostenspecificatie aan de voet van genoemd exploit is een post van €8,10 opgenomen wegens leges GBA bevolking. Aan de voet van het exploit staat vermeld "Hierbij verklaart ondergetekende dat bovenstaande verschotten/leges zijn gemaakt voor de goede verrichting van de ambtshandeling en noodzakelijk waren, alsmede dat hij/zij geen rechtstreeks of middellijk belang heeft in de onderneming of derde die bovenstaande verschotten factureert."
- c) Bij brief van 17 juli 2002 heeft de gemachtigde van klagster beklagde sub 2. onder meer verzocht hem bewijsstukken te doen toekomen waaruit blijkt dat en wanneer de voor het uitbrengen van het noodzakelijke GBA informatie is gevraagd en door wie die informatie is verstrekt.
- d) Bij brief van 19 juli 2002 heeft de gemachtigde van klagster aan beklagde sub 2 onder meer geschreven: "Ik refereer aan het telefonisch onderhoud van hedenochtend met uw collega van het kantoor [ ], de heer [ ]. Van [ ] heb ik begrepen dat de in het exploit genoemde verschotten voor leges GBA niet door de deurwaarder, maar door Bureau [ ] zouden zijn gemaakt. Ik betwist dat laatste overigens. In ieder geval staat thans vast dat de betreffende verschotten niet door de deurwaarder zijn gemaakt. Gelet op het voorgaande is in het exploit van dagvaarding in strijd met de waarheid en de ambtseed van de deurwaarder opgenomen dat verschotten ex art. 9 Btag zijn gemaakt. Ik wijs erop dat ingevolge art. 9 Btag slechts door de deurwaarder zelf gemaakte verschotten berekend mogen worden."

2. De klacht

2.1 Klagster klaagt over het navolgende.

Primair stelt klagster dat de gerechtsdeurwaarders klachtwaardig hebben gehandeld door leges ad 8,10 euro door te berekenen terwijl zij daartoe niet bevoegd waren. Uit artikel 9 Btag volgt immers onmiskenbaar dat slechts de door de deurwaarder zelf gemaakte verschotten doorbelast mogen worden. Met zijn verklaring aan de voet van het exploit doet beklagde sub 2 het ten onrechte voorkomen dat de leges-verschotten door de deurwaarder zelf zijn gemaakt. Een exploit van dagvaarding wordt op ambtseed opgemaakt en uitgebracht. Nu in dat exploit

volstrekt ten onrechte is vermeld, althans de indruk wordt gewekt, dat verschotten ex art. 9 Btag zijn gemaakt, heeft de beklaagde sub 2 in strijd met zijn ambtseed gehandeld.

Voor het geval het primaire standpunt niet gevolgd wordt, stelt klagster dat het aan de gerechtsdeurwaarders te verwijten valt dat zij de gewraakte verklaring in het exploit hebben opgenomen althans door het ondertekenen en uitbrengen van het exploit blindelings als hun eigen verklaring hebben overgenomen, zonder zich vooraf omtrent de juistheid daarvan te vergewissen.

Voor het geval op beklaagde sub 2 geen eigen onderzoeksplicht rust om het door hem uit te brengen exploit op de juistheid van de daarin opgenomen kosten en verschotten te controleren, dan kan het handelen van beklaagde sub 2 aan beklaagde sub 1 worden toegerekend omdat deze als werkgever van beklaagde sub 2 verantwoordelijk is voor diens handelen en geen of onvoldoende maatregelen heeft getroffen om te voorkomen dat dergelijke handelingen plaats kunnen vinden, aldus klagster.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarders

De gerechtsdeurwaarders hebben de klachten gemotiveerd bestreden. Voor zover van belang wordt dit verweer hierna besproken.

4. De beoordeling van de klacht

4.1 Het verweer van de gerechtsdeurwaarders dat klagster geen belang heeft bij het indienen van de klacht wordt verworpen. De tuchtrechtspraak dient ertoe om een optimaal functioneren van het ambt van gerechtsdeurwaarder te verzekeren door in individuele gevallen tegen inbreuken op de ambtsplichten en de ambtsethiek op te treden. Klachten worden daarbij getoetst aan de in artikel 34 lid 1 van de Gerechtsdeurwaarderswet vermelde tuchtrechtelijke norm. Klagster stelt in haar klacht samengevat dat door de gerechtsdeurwaarders is gehandeld in strijd met een krachtens de Gerechtsdeurwaarderswet gegeven bepaling en heeft naar het oordeel van de Kamer haar belang bij het indienen van de klacht voldoende aangetoond. Dat klagster daarbij verzoekt de klacht gegrond te verklaren en een bepaalde maatregel op te leggen doet hieraan niet af. Dat de rechtsbescherming van klagster ook op andere wijze wordt beschermd, staat niet aan het indienen van een klacht in de weg.

4.2 Bij de beoordeling van de klacht geldt het volgende als uitgangspunt. In het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders (Btag) wordt onder meer vastgesteld wat een ambtshandeling is en welke werkzaamheden daar deel vanuitmaken of daarmee zodanig nauw verband houden dat zij geacht worden daarvan deel uit te maken. Verder worden in voormeld besluit vaste bedragen vastgesteld die op de schuldenaar verhaald mogen worden en in welke gevallen het vaste schuldenaarstarief van de ambtshandeling verhoogd kan worden. Een van die gevallen betreft de door de gerechtsdeurwaarder gemaakte verschotten.

Verschotten zijn uitgaven die de gerechtsdeurwaarder soms aan externen moet doen om een ambtshandeling op de juiste wijze te vervullen. In artikel 9 van het Btag wordt de verplichting tot het vermelden van verschotten en de wijze waarop deze dienen te worden vermeld, nader omschreven.

4.3 Ter terechtzitting is het volgende vast komen te staan. In of omstreeks april 2002 is een exploit tot dagvaarding van klaagster opgesteld door een gerechtsdeurwaarder te [ ]. Dit exploit is echter niet uitgebracht aangezien bleek dat klaagster niet meer in [ ] woonachtig was. Vervolgens heeft de gerechtsdeurwaarder te [ ] de zaak overgedragen aan het incassobureau. Dit bureau heeft vervolgens het exploit tot en met de kostenopgave en de daaropvolgende verklaring aan de voet daarvan opgesteld waarna beklagde sub 2 de verklaring van een zelfstandige dag- en handtekening heeft voorzien.

Door de gerechtsdeurwaarder is ook erkend dat de kosten niet door een (kandidaat) gerechtsdeurwaarder zijn gemaakt en dat deze kosten in dit geval geen verhoging van de exploitkosten tot gevolg hadden mogen hebben.

4.4 Uit het bepaalde in artikel 9 lid 2 Btag volgt naar het oordeel van de Kamer dat de gerechtsdeurwaarder die het exploit doet, het verschot moet hebben gemaakt. Door middel van het plaatsen van zijn handtekening onder de verklaring staat de gerechtsdeurwaarder in voor de juistheid daarvan en draagt daarvoor zelfstandig de verantwoording. Dat het exploit kant en klaar is aangeleverd door een incassobureau doet hieraan niet af. Aangezien een incassobureau een dergelijk verschot niet kan maken, had dit juist aanleiding moeten zijn voor een nadere controle. Gelet op de bestaande praktijk is het naar het oordeel van de Kamer wel denkbaar dat de exploiterende gerechtsdeurwaarder een relaas opneemt waarin tot uitdrukking komt dat niet hij maar een andere gerechtsdeurwaarder het verschot heeft gemaakt. Een andere opvatting zou ertoe leiden dat dergelijke voor een goede verrichting van de ambtshandeling noodzakelijk gemaakte kosten voor rekening van de gerechtsdeurwaarder of

diens opdrachtgever zouden blijven hetgeen niet de bedoeling van de wetgever is geweest. Uit het voorgaande volgt dat de primaire klacht gegrond is. De overige klachten behoeven derhalve geen bespreking meer.

4.5 Niettegenstaande de gegrondbevinding van de klacht ziet de Kamer geen aanleiding voor het opleggen van een maatregel. De Kamer kent daarbij enerzijds betekenis toe aan het feit dat het hier een gering financieel belang betreft en rechterlijke toetsing op deze kosten plaatsvindt in de hoofdprocedure en anderzijds dat er op het kantoor van de gerechtsdeurwaarder thans op wordt gelet dat in zaken als de onderhavige de verschotten geen deel uit blijven maken van de namens de opdrachtgever gevorderde proceskosten.

5. Het voorgaande leidt tot de navolgende beslissing.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart de primaire klacht gegrond.

Aldus gegeven door mr. S.G. Ellerbroek, voorzitter, mr. W.A.H. Melissen en N.J.M. Tijhuis (plaatsvervangende) leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 21 januari 2003 in tegenwoordigheid van de secretaris, F.C.H. Krieger.

Coll.:

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.

Hoger beroep ingesteld